SVĚTELNÉ ROKY®

4

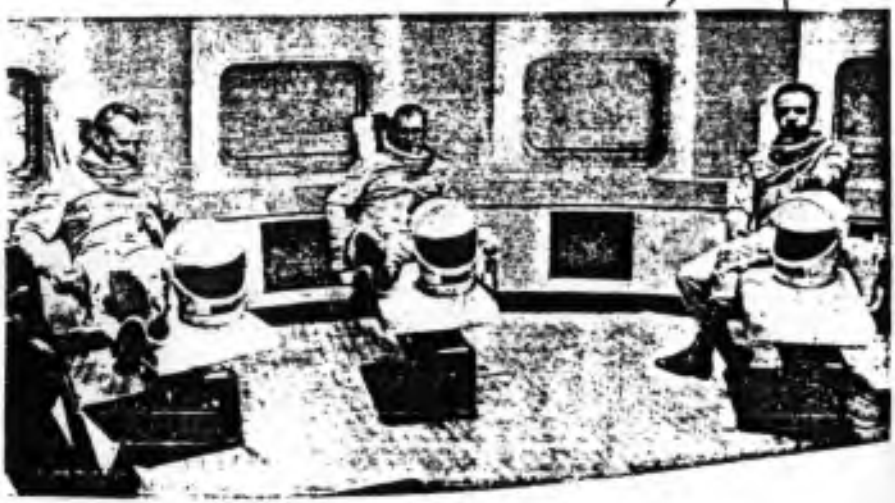

ZÍTRA VSTANU...

...A OPAŘÍM SE ČAJEM

Země vzniku : ČSSR, 1977
Kamera : Jan Kališ
Scénář : Miloš Macourek, Jindřich Polák
Hudba : Karel Svoboda
Triky : Jan Kališ, M. Novotný aj.
Režie : Jindřich Polák
Hrají : Petr Kostka, Jiří Sovák, Vladimír Menšík, Vlastimil Brodský aj.

/Na obrázku jsou zleva : Klaus Abard, ing. Bauer, Kraus/

Nejmenovaná jihoamerická země.

V jednom sídle se mimořádně scházejí bývalí vysocí představitelé třetí říše.

Píše se rok 1996. Technika pokročila vpřed mílovými kroky. Lidé ovládli proces stárnutí, dovedli do konce další fázi miniaturizace a automatizace, podařilo se jim proniknout do tajů času. A právě existence stroje času zavdala příčinu setkání věkem devadesátiletých, ale díky pilulkám proti stárnutí vzhledem maximálně šedesátiletých, nacistů.

Cíl : zvrátit průběh druhé světové války.

Prostředek : vodíková puma z washingtonského muzea.

Termín konání akce : 8.12.1944
Důsledek : Němci za pomoci nové zbraně zastaví postup sovětských vojsk.

Obersturmbannführer Klaus Abard představí přítomným pánům Karla Bureše, pilota firmy Universum z Prahy, který má zajišťovat podstatnou část plánu, jenž zní následovně :

- 31.5. ve 14.20 hodin přiletí Klaus Abard, ing. Bauer a gorila Kraus do Prahy. Coby turisté se ubytují v nejlepším hotelu a podniknou obvyklé výlety po památkách;
- 1.6. v 6.30 hodin předá Kraus v čekárně Universe balík s uniformami nacistických důstojníků spojce po výměně domluveného hesla : "Šaty patří do skříně" - "Tak je tam dejte";
- 1.6. ve 13.30 hodin se připraví trojice cizinců ke startu v rámci letu trasou "druhohory". Kapitán Bureš bude mít v té době již k dispozici kód pro otevření rakety. Při cestách časem do různých období minulosti /to je hlavní zdroj zisků firmy Universum, zprostředkovávat lidem pohled na slavné události - bitva u Waterloo a Lipan, stavba Cheopsovy pyramidy, pád Bastily aj./ je raketa zamčena zvenčí, aby senzacechtiví turisté nemohli svévolně zasáhnout do běhu historie. Karel Bureš vymyslel způsob otevření vysláním příslušně kódovaného papršku směrem k Měsíci, od něhož se signál odrazí a dopadem zpět do místa přistání odemkne zámek hlavního vstupu rakety. Jelikož Bureš zajistí, že celá raketa bude patřit jen spiklencům, nebudou problémy s jinými cestovateli. Po odemknutí vystoupí do uniforem převlečení nacisté a odvezou vůdci do hlavního stanu vodíkovou pumu s celou dokumentací. Vodíková bomba bude ukryta v příručním černém kufříku, který předá Abard Burešovi před startem, aby ho ten pronesl bezpečnostní kontrolou.

Je 1.6., 6.35 hodin.
U hlavy spícího Karla Bureše zvoní telefon.
Spojka.
"Šaty jsou ve skříni."
Karel Bureš tak obdržel signál, že operace začala. První bod, v němž pilot figuruje, si může odškrtnout.

Z kuchyně do ložnice pronikají zvuky, doprovázející přípravu snídaně. To se bratr Karla, Jen, k nerozeznání podobné dvojče, jako obvykle stará o žaludek svého sourozence. Ostatně jako o celou domácnost, do jejíhož rozpočtu Karel nepřispěl financemi již nejméně půl roku.

Honza, rozptýlen sledováním rozhlasových zpráv o loupeži nukleární zbraně z washingtonského muzea, opaří si při nalévání horké vody do šálků pravou ruku. Karel zareaguje jen oním opovržlivým : "Když je někdo nešikovný ..."

Z rozhovoru, který spolu potom při snídani bratři vedou, a z přístupu k němu, nakonec i ze vzhledu obou mužů, jasně vyplývají povahové rysy dvojčat : Jan, konstruktér motorů do raket pro cesty časem, je

klidný, hodný, nesmělý, svědomitý - a proto v zaměstnání úspěšný, u žen je to horší, Karel, pilot společnosti Universum, naopak vznětlivější, v lásce nestálý, veselé pijatiky milující, u svých kolegyň oblíbený /dokud je neuvede a neodvrhne/, o to více u svých kolegů neoblíbený.

Hovor se točí jednak kolem problémů s vedením domácnosti /měl bye mi, Karle, dát nějaké peníze/ a jednak kolem dívky Evy z cirkusácké rodiny, která je šíleně zamilovaná do Karla a do které je beznadějně zamilován Jan.

Honza trpělivě domlouvá, Karel nervózně vrčí, naoko souhlasí, ale myslí si své.

Následující události je nutno popsat pokud možno podrobně a v přesném pořadí, neboť pro vývoj děje jsou nesmírně důležité. Divák totiž některé z nich v dalším průběhu sleduje až třikrát.

Karel je po probuzení /spal jen krátce, předchozí večer silně flámoval/ nevrlý a nepříjemný. Jan si nehodlá kazit požitek z ranního jídla a odchází proto dosnídat do kuchyně. Hudba na dobré jitro je příjemnější společník než jízlivý brácha.

Karlovi se vzpříčí v krku kus rohlíku. Dusí se. Jan v kuchyni nemá tušení, co se v pokoji děje. Dosnídal a teď likviduje špinavé nádobí. Ano, zrak vám slouží dobře : likviduje. Narovná ho do dřezu a naleje na něj tmavomodrý chemický přípravek. Trochu bílé pěny, mírné syčení - dřez je po chvíli prázdný. Zamyslíme-li se nad důsledky takovéhoto postupu mytí nádobí, dospějeme k názoru, že nedostatek finančních prostředků na vedení domácnosti nezpůsobuje jen skutečnost, že Karel dostatečně nepřispívá ...

Jan se při této operaci účinnou kapalinou mírně potřísní, spěchá proto omýt se do koupelny. Na okraj vany postaví otevřenou umělohmotnou láhev s neocenitelným kuchyňským pomocníkem a oplachuje se vodou. Pak se pomalu vrací do kuchyně.

Karel zatím marně zápasí se zaskočeným rohlíkem. Svíjí se na posteli, snaží se udeřit si do zad nebo alespoň zakřičet. Nic z toho se nedaří.

Janovi konečně přijde divné, že bratr nějak nezvykle dlouho ignoruje jeho další snahu o dohovor.

Zdálo by se, že tím je Karel zachráněn. Jan se nad dusícím bratrem ovšem jen skloní ... bezradně skloní. Potom se rozeběhne do sousední vily pro doktora.

Určitě uplyne nejméně pět minut. Je jen logické, že po doběhnutí Jana s doktorem do pokoje naleznou udýchaní mužové Karla bez známek života. Doktor konstatuje smrt udušením rohlíkem a jme se vyplňovat úmrtní list.

"Který z vás dvou, pane Bureši, vlastně zemřel ?"

"No přece ...", Honza se na okamžiček zarazí : celý život závidím Karlovi jeho úspěchy u žen, suverenitu, večírky. Proč bych si nemohl jednou zkusit, zda závidím oprávněně ? Pak pokračuje : "...Jan. Ano, Jan."

Doktor odejde.

Jan drží v ruce zprávu o své smrti se smíšenými pocity. Je zdrcen úmrtím bratra, zároveň příjemně rozechvěn otevřenou branou do neznámého domu života, v jehož poschodích se za zatím zavřenými dveřmi pokojů nacházejí dosud nepoznané rozkoše.

V hotelovém pokoji sedí Klaus Abard s ing. Bauerem jako na trní. Neustále v nich hlodá červíček pochybností o spolehlivosti Karla Bureše. Abard se chce můry zbavit a vytočí proto telefonní číslo Bure-

šových bytu.

"Prosím, Bureš."

"Šaty jsou ve skříni ?"

Jan se udiveně podívá směrem ke skříni, jejíž dveře jsou pootevřené. Je jimi vidět na vyrovnané obleky na ramínkách.

"Ano ... jsou ve skříni", odpoví nechápavě.

"A co křesla ? Jsou v pořádku ?"

U stolku, na němž je telefon, stojí křesla dvě. Neporušená. Oranžová jako vždycky.

"Samozřejmě, křesla jsou v pořádku", říká Honza, nevycházeje z údivu. Už nestačí připojit spojku odporovací, neboť spokojený Abard zavěsí. Výborně, říká si při tom. Uniformy jsou na místě, celá raketa je rezervována jen pro nás. Všech deset palubních křesel jen pro nás ...

Jan si oblékne uniformu pilota společnosti Universum. Cítí se jako nový člověk. Nasadí si čepici. Reflexivně si prohlédne kapsy. Z levé náprsní kapsy vyloví obálku plnou peněz. Bankovky, které obdržel Karel Bureš coby zálohu za příslib splnění svěřených jemu úkolů fašistickou organizací. Jan se nepozastaví nad překvapivým nálezem. Bratrovy čachry mu nikdy nebyly jasné, je úplně klidně možné, že jejich výsledkem mohl být i takovýhle balík peněz. Nad jeho původem tedy nepřemýšlí.

Jede do práce.

Musí samozřejmě dělat vše jako Karel. Neuvědomí si ovšem, že nezná detaily bratrova chování v zaměstnání. Přinese mu to mnohá nedorozumění s kolegyněmi a spolupracovníky. Naštěstí se dokáže vždy nějak vymluvit a vykroutit. Od vedoucího Rejska dostane svolení vzít si před odletem do druhohor na tři hodiny volno, aby si mohl vyřídit některé záležitosti v důsledku bratrovy smrti.

Musí jet za Evou. Za ženou, kvůli které vlastně celý tenhle podnik podstoupil. Uvést na pravou míru všechny špinavější záležitosti, kterých se Karel vůči téhle křehké osůbce dopustil. Vrátit dluh.

Celá rodina, právě trénující své cirkusácká vystoupení na střeše budovy,

herci Petru Kostkovi určeno bylo "vejít do této výškové budovy"

vchodem sídla mezinárodního svazu studenstva na Pařížské ulici, aby

se objevil na střeše OD Kotva - to jsou ta filmařeká kouzla

vyslovuje Janovi soustrast nad úmrtím "Jana"; všichni jsou zároveň rádi, že "Karel" je v pořádku.

A Jan začne napravovat. Vyjme z náprsní kapsy obálku s penězi a vrací panu otci dlouhodobý dluh.

"Karle, udělal jste mi velkou radost !" vrhne se mu otec Evy kolem krku.

"???"

"Už se nepamatujete, co jste říkal ? Řekl jste doslova : peníze vám vrátím týden před svatbou s vaší dcerou !"

Jan jen stačí otevřít ústa. V náruči s Evou si uvědomuje, že se mu plán daří plnit až nějak příliš rychle a snadno ...

Přiblížil se okamžik startu.

V čekárenském baru sedí Bauer, Abard i Kraus, popíjejí a zatím klidně očekávají příchod Karla Bureše, jenž si od nich v souladu s připraveným plánem má převzít v černém kufříku uloženou zbraň, která má rozhodnout druhou světovou válku ve prospěch Německa.

Jan nemá pochopitelně o přípravách největšího pokusu o změnu

dějin v historii společnosti Universum ani potuchy. Chystá se k letu podle předepsaných regulí. Vyruší ho jeden příslušník letištního personálu :

"Karle, v baru na tebe někdo čeká ..."

Jan se do baru vydá. Tři, nyní již netrpělivě poposedávající v civilu oblečená s falešnými dokumenty vybavené nacistické pohlaváry přehlíží, neboť je nezná. Nezná v baru vůbec nikoho a je mu divné, jak ho odtud mohl někdo shánět. Už si skoro ani neuvědomuje, že není Jan, ale Karel ... nebo obráceně ?

Bauer s Krausem mohou puknout vzteky. To je ale darebák, ten Bureš ! Dělá, jako kdyby nás neznal. To mu neprojde ! Abard je jiného názoru. Naopak, pánové, dělá to moc chytře. Velice chytře !

Abard Jana dohoní na chodbě, vedoucí k turniketům pro odlet.

"Něco jste si v baru zapomněl, pane Bureši. Nebo to snad není váš kufřík ?" ptá se Abard a zvedá ruku s černým kufříkem.

"Ano ... jistě ... děkuji vám ...", odpovídá roztěkaně, nechápavě a rozmrzele dohromady Jan. Ty Karlovy kšefty ... Vezme kufřík a spěchá plnit další body příprav ke startu.

Spokojenost Abarda netrvá dlouho. Když mají nastoupit do rakety, zjistí se totiž, že omylem firemního počítače přijala pracovnice objednací kanceláře požadavek od manželů Shirley a Patricka Whiteových na cestu za dinosaury a kladně ho vyřídila. Abard se rozčiluje, Bauer s Krausem Bureše proklínají, ovšem Jan je s letuškou Helenou zklidňují a odbývají. Není se proč rozčilovat, všichni uvidíte to, co jste si objednali a zaplatili. V raketě je místa i oken dost.

Přítomnost manželů Whiteových v raketě se ukáže pro další vývoj situace zcela rozhodující. Jako příruční zavazadlo totiž Patrick White má malý černý kufřík, na chlup stejný jako ten, co se v něm skrývá nebezpečná puma. Oba kufříky se ocitnou v zavazadlovém prostoru vedle sebe. V jednom bomba, ve druhém převážně dámské prádlo bohatých Američanů.

Start.

Tři muži inkognito začínají tušit, že Bureš je podrazil. Měl je přece ihned po startu pozvat do pilotní kabiny, odkud by společně sledovali příběh cesty časem do roku 1944. A on zatím koketuje s letuškou Helenou, na které.může oči nechat. Musíme se chopit otěží my. Jdeme na to.

Abard využije okamžiku, kdy si Jan Bureš objednává u letušky kávu, čímž pilot sleduje jednu jedinou věc : aby za ním Helena přišla do pilotní kabiny. Byli by chvíli sami, letuška se mu podezřele moc líbí, chce napravit, čeho se i na ní Karel dopustil ...

Z náprsní kapsy vytáhne Abard pistoli a vtrhne do kabiny místo Heleny hned poté, co zevnitř Bureš otevřel pneumaticky ovládané dveře.

Bauer s Krausem za ním.

Jan Bureš ven.

Udiven.

Překvapen.

Znepokojen.

Rozhořčen.

Helena vystrašena.

Paní Shirley spokojena : "Patricku, to je únos ! Jak vzrušující!"

Pan Patrick spokojen se spokojeností své ženy : "Jak myslíš, Shirley !"

"Bureši, zklamal jste. Na celé čáře. Máte aspoň kód?" Řve Abard /jako za mlada/ na Jana. Zmatený konstruktér raketových motorů, kterému pořád ještě nedochází, že se stal obětí únosu a že hrozí nebez-

peční změny dějin, si uvědomí, že v náprsní tašce bratra zahlédl při její prohlídce takový kovový štítek. Až skoro vesele ho Abardovi podá; jako kdyby říkal : tak už se nezlobte ...

Tři únosci se v kabině převléknou /dopravení uniforem nebylo na Janovi-Karlovi nijak závislé, a tak klaplo/ a hermeticky se v ní uzavřou. Bauer usedne za řídící pult. Zvládnu to, Abarde, nebojte se. Přistaneme přesně 8.12.1944, nedaleko vůdcova hlavního stanu. Pak Německo vyhraje prohranou válku.

Přistání,

Pomocí kódu a odrazu paprsku od Měsíce otevření dveří rakety.

Cesta za vůdcem.

Abard ukazuje svým kolegům sama sebe zpřed 52 lety.

Audience u vůdce.

"Přicházíme, milý vůdče, abychom vám pomohli vyhrát válku. Za několik minut zazvoní na vašem stole telefon. Oznámí vám, že Rusové dobyli první město na německém území. Ale to nevadí ! My vám zajistíme vítězství ...!"

Adolf Hitler a jeho pomahači ještě před chvílí sklonění nad mapami se zakresleným současným stavem na frontě vyjadřovali vesele svou spokojenost. Aby ne, vždyť je 8.12.1941 ! Německo vyhrává na celé čáře !

Omyl by byl Abardovi asi prominut, kdyby v kufříku, který s sebou donesl, byla opravdu atomová zbraň. Jenže při snaze dokumentovat svou pravdu vyjme Abard jen nemalou podprsenku ...

Tímto okamžikem začíná film nabírat charakteristické rysy české situační komedie. Záměna osob, problémy dvojníků až trojníků, konverzační gagy, nesmyslné situace. Kdo pozorně děj nesleduje a neopakuje si ve svých myšlenkách, kdo má právě tu čest na plátně /či obrazovce/ vidět, vypadne z obrazu a děj se mu následně musí zdát zmatený, složitý a plný logických nesmyslů.

Není tomu tak.

Mohu to potvrdit. Já jsem se díval pozorně - a výborně jsem se bavil. Vytvořená zápletka má jen jednu nevýhodu : není dva týdny po shlédnutí filmu /tedy v době, kdy tuto recenzi píšu/ reprodukovatelná. Což s sebou nese ovšem i aspekt výhodnosti : až se budu na film Jindřicha Poláka dívat někdy příště, budu opětně mile překvapen vy-

ústěním snah filmaře.

Leckterý z hrdinů děje se na plátně objeví naráz dvakrát či třikrát, někteří dokonce sami sebe zprovodí ze světa /Klaus Abard-41 potraví Klause Abarda-96; Bauer shodí svůj o den mladší originál z Karlova mostu/. Jan Bureš totiž snaží se napravit vzniklé události a zabránit smrti svého bratra tím, že se z první cesty časem vrátí do okamžiku předávání uniforem spojce /tedy do času 6.30 hodin/. Když se situace ještě více zamotá, rozhodne se Jan vrátit do 1.6.,6.30 hodin ještě jednou. Důsledek Burešových cest časem a tudíž i konec filmu není z hlediska složitosti předchozí zápletky ani moc podstatný, z čistě logického pohledu na věc však pro odpůrce časových smyček naprosto nesmyslný. V závěrečné scéně vidí divák oba bratry Burešovy, jak jdou společně na námluvy, Jan a Karel. Jenže Karel je ve skutečnosti Jan, který se za svého bratra od začátku zápletky vydává. Tedy Jan Bureš od určitého okamžiku existuje dvakrát a rozmlouvá sám se sebou - to by mohlo býti ještě odpuštěno. Ale fakt, že jeden z obou Janů /ten, který se za Karla nevydává/ neví, že je bratrem sám sobě, je dost zarážející a je, podle mého skromného názoru, jedinou "vadou" na celém filmu.

Není vám to z mého vyprávění moc jasné ? Ani se vám nedivím. Musíte proto doufat, že film "Zítra vstanu a opařím se čajem" nebude jedním z těch, ze kterých se za 100 let ve filmovém archívu bude smetat století prach ...

Standa Čermák

Redakce Světelných roků upozorňuje účastníky READERCONu '87, kteří opustili akci před jejím oficiálním ukončením a neobdrželi z toho důvodu všechny konferenční materiály, že tyto materiály jsou k dispozici v redakci a prosí čtenáře, aby si je co nejdříve vyzvedli.

FILMY V SR

Následující seznam zahrnuje názvy filmů, o nichž jsme na stránkách Světelných roků přinesli obsáhlejší informace. Seznam zachycuje všechny články počínaje prvním číslem prvního ročníku a konče stým číslem SR. Šifra za názvem filmu, "K", označuje, že k filmu byla napsána katalogizační kartička. V první části seznamu jsou uvedeny články o filmech viděných, v části druhé pak o neviděných. Zcela na konci uvádíme krátký přehled kartiček, které byly vydány, aniž by zatím byl k nim otištěn článek. Ty jsou plánovány na nejbližší období.

1. část : Viděné filmy

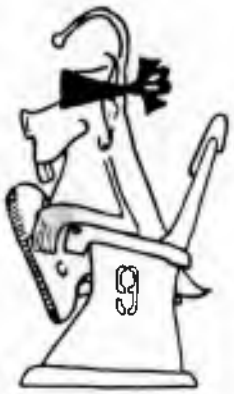
Alphaville
Alraune
Anděl skály
Babičky dobíjejte přesná "K"
Barbar Conan "K"
Barbarella "K"
Bariéra
Blade Runner "K"
Blbec z Xeenemunde
Blízká setkání třetího druhu "K"
Cesta do nemožnosti
Cesta do pravěku
Cesta do středu Země
Cesta na Měsíc
Caprona
Coma "K"
Což takhle dát si špenát "K"
Čas po čase "K"
Černá díra "K"
Četník a mimozemšťané "K"
Člověk obojživelník
451 °F
Den, kdy se Země zastavila
Den trifidů
Divoká planeta "K"
Duna "K"
2001 - Vesmírná odysea
20 000 mil pod mořem
E.T.
Excalibur
Experiment dr. Quatermasse
Fantastická cesta
Fantomas (1914) "K"
Fantomas "K"
Fantomas kontra Scotland Yard "K"
Fantomas se zlobí "K"
Fifi pírko

Fire Flash "K"
Flash Gordon "K"
Frankenstein
Frankensteinova nevěsta
Galaktica 1. "K"
Galaktica 2. "K"
Gappa "K"
Ghostbusters "K"
Gremlini "K"
Hlas moře
Hoši z Brazílie
Humanoid "K"
Hvězdný let č.1 "K"
Charly
Ikarie XB-1
Impérium vrací úder "K"
Kabinet dr. Caligariho
Kapitán Nemo
Kdo chce zabít Jessii ?
Kmen Andromeda
Krakatit
Kráska z Marsu
Lifeforce "K"
Likvidátoři "K"
Mad Max 2. "K"
Mad Max 3. "K"
Malevil "K"
Měsíční duha "K"
Metropolis
Mlčení dr. Evanse
Mlčící hvězda
Mlhovina v Andromedě
Moucha
Mutant "K"
Muž, který prochází zdí
Muž, který spadl na Zemi "K"
Muž s transplantovaným mozkem
Muž z 1. století
Na břehu
Na kometě
Návrat Jediho "K"
Nebe nad hlavou
Nebeská loď
Netvor z Černé laguny
Ninja III. - The Domination
Nová naděje "K"
Odysseus a hvězdy
Ohnivý ďábel "K"
Okna do neznáma
Orlakovy ruce
Outland
Pán šelem
Philadelfský experiment "K"
Piranha
Piráti času "K"
Planeta opic
Planeta pokladů "K"
Princip Archy Hoomovy "K"
Probuzená zkáza
Prokletci
První lidé na Měsíci "K"
Překročit práh "K"
Rampa
Runaway "K"
Říše skázy
Satanovo sémě
Saturn City "K"
Sexmise
Slečna Golem "K"
Solaris
Souboj titánů "K"
Space Soldiers Trip to Mars
Spiderman "K"
Srdečný pozdrav ze zeměkoule
Stalker
Stalo se zítra
Starman "K"
Stav věcí
Stroj času "K"
Stvoření světa
Superman 1.
Superman 2.
Superman 3.
Svět budoucnosti
Svět za 100 let
Svět západu
Tajemná bouře nad Pacifikem "K"
Tajemství staré půdy "K"
Tarzanova smrt
Terminátor "K"
Testament prof. Dowella "K"
Ti druzí
Transport smrti
Trnín ke hvězdám
Tron "K"
Třetí drak "K"
Třetí život
Upír z Feratu "K"
Útěk z New Yorku "K"
Útěk z planety opic
V
V poslední chvíli
V prachu hvězd
Válečníci Atlantidy
Válečníci přicházejí z hvězd
Válka světů
Věc (1951)
Věc (1981) "K"
Vesnice prokletých
Vetřelec "K"
Vzkaz smrti
Zakázaná planeta
Zardoz
Zhoubce Conan "K"

Zlatá slepice "K"
Zlato
Ztracená tvář
Ztracený svět

2. část : neviděný film

Alien 2 - sulla Terra "K"
Americké monstrum
Bitevní vůz "K"
Brainstorm "K"
C.H.U.D.
Conan "K"
Crabs "K"
Critters "K"
Černá díra "K"
Def-Con IV. "K"
Dobrodružství s Ewoky "K"
Dreamscape "K"
Ďáblovo sémě
Cherry 2000
Invaders from Mars "K"
Jestliže se rozzlobíme, pak i Zemi zachráníme
Kačer Howard "K"
Kampf um Endor "K"
Konec srpna v hotelu Ozón
Krátké spojení "K"
Ledoví piráti "K"
Legend of the Eight Samourais
Likvidátoři "K"
Měsíční duha "K"
Metalstorm "K"
Micro-chip man "K"
Morgengrauen
Můj vlastní nepřítel "K"
Nekonečný příběh "K"
Night of the Comet
Razorback
Return of the Living Dead
Sador
Spacehunter "K"
Starship Invasions "K"
Supergirl "K"
Terminátor "K"
The Toxic Avenger
Varovné znamení "K"
Vetřelci
Xaver a Alois "K"
Zajatci času "K"
Zrození hrůzy - Astaron

3. část : kartičky

Dark Star
Krull
Last Starfighter
Smrt v přímém přenosu
Star Trek 1.
Star Trek 2.
Star Trek 3.
Zajati vesmírem
Zítra vstanu a opařím se čajem
Ohnivé šeny se vracejí (TV inscenace)

Poznámka : co se týče názvů filmů, mohou se rozcházet s originálními názvy, neboť pro vlastní články jsme použili buď volné překlady nebo překlady německých názvů nebo německé názvy samotné.

Standa Čermák

MOZKOVÉ VLNY

Originální název : Brain Waves
Země vzniku : USA, 1983
Kamera : Jon Kranhouse
Scénář : Ulli Lommel
Hudba : Robert O. Ragland
Režie : Ulli Lommel
Hrají : Keir Dullea, Tony Curtis, Susanna Love aj.

Možnosti transplantace orgánů jsou stále větší. Když bylo v roce 1967 umístěno první srdce do cizího těla, byla to senzace nejen v medicíně. Dnes, po tisících transplantacích, patří takovýto zákrok ke skoro všední lékařské rutině. Již dlouho se lékaři zabývají myšlenkou transplantace i jiných orgánů, mezi nimiž má své významné místo i mozek. Zatím však jeho transplantace spadají čistě do žánru SF.

Známý neurochirurg dr. Clavius implantuje těžce zraněné mladé ženě Kaylie mozek mrtvého člověka. Těžká operace probíhá za výdatné pomoci počítače poměrně rychle. Kaylie se po zákroku cítí dobře, až skvostně, její manžel Julian si ji může velice brzy odvést domů.

Avšak všechno neproběhne tak snadno, jak se zprvu zdálo ...

V noci trápí Kaylie ošklivé sny. Vidí sebe samotnou, jak sedí ve vaně. Najednou vstupuje kdosi neznámý, v rukou drží neobvyklý a zvláštní předmět ...

Sny jsou stále častější. Kaylie cítí, že se jí chce zmocnit cizí identita. Julian se rozhodne přijít věci na kloub.

Víc a víc vychází na světlo ošklivá pravda. Dárkyně mozku, Leila Adamsová, zemřela záhadným způsobem. Příčina smrti : zasažení elektrickým proudem ve vaně ...

Julian si je jistý. Žena byla zavražděna a mozek zná vraha. Mozek si pamatuje. Nyní žije v Kaylie, začíná ovládat její bytost. Mozek hledá svého vraha ...

Režisér Ulli Lommel vytvořil natočením filmu nejen další článek řetězu snímků s mozkovou problematikou (Muž s transplantovaným mozkem, Brainstorm, Dreamscape aj.) ale i údajně pravý vědeckofantastický thriller. Do rolí dvou hrdinů filmu obsadil pak známé herce : Tony Curtis (známý z filmů Někdo to rád horké, Bostonský škrtič aj.) hraje dr. Clavia, Keir Dullea (pověstný kosmonaut Bowmann z Vesmírné odysey) ztělesňuje Juliana.

Podle časopisu Cinema
zpracoval Standa Čermák

BUCK ROGERS

Originální název : Buck Rogers in the 25-th Century
Země vzniku : USA, 1978
Kamera : Frank Beascoechea
Scénář : Leslie Stevens, Glen A. Larson
Hudba : Stu Phillips
Speciální efekty : David Garber, Wayne Smith
Režie : Daniel Haller
Hrají : Gil Gerard, Erin Gray, Pamela Hensley, Henry Silva aj.

Buck Rogers se narodil v roce 1926 a jeho otcem byl Philip Francis Nowlan. Buck byl zpočátku jen slovně popisovaným hrdinou; ale když pronikl zásluhou Richarda W. Calkinse v roce 1967 na stránky comicsových časopisů, stal se známějším než Donald či Superman. Poprvé byl zfilmován do podoby seriálu pány Fordem Beebem a Saulem A. Goodkindem /hlavní roli vytvořil Larry "Buster" Crabb, jenž ztělesnil i jiného superhrdinu - Flashe Gordona/.

Buck Rogers odstartoval z mysu Kennedy v roce 1987. Jeho cesta měla trvat pouhých pět měsíců. V důsledku havárie vnitřních systémů raketoplánu však došlo k poruše na termoregulačních zařízeních. Na palubě lodi se usadila ledová smrt. Loď se stala neovladatelnou. Jediný člověk na palubě -Buck Rogers- usnul mrazivým spánkem. Vzhledem k příznivé koncentraci různých plynů na palubě zůstal jeho organismus ve stavu, jež by mohl po rozmrazení dovolit obnovu všech tělesných funkcí.
Loď plula prostorem.
A čas plynul.
Uběhlo 504 let.

A uplynula by doba možná mnohem delší, kdyby bezvládně se chovající kosmická loď nezamířila do sluneční soustavy. Neboť právě v té době - v roce 2491 - se k Zemi přibližuje i vyslanecká mise dynastie Dracoňanů, vedená princeznou Aldarou a pobočníkem Kanem. Přilétá na obrovské vesmírné lodi Draconie a jako záminku své návštěvy má rozšíření obchodních styků. Ano - jako záminku, protože pravé úmysly jsou několikanásobně černější než černé ...
Raketoplán kapitána Bucka Rogerse zaregistrují přístroje Draconie bez problémů. Okamžitě startuje několik bojových stíhaček, aby si s neidentifikovatelným tělesem hravě poradily. Záhy však piloti rozpoznají, že se jedná o dosti poničenou plechovou konstrukci bez známek jakéhokoliv ovládání. Tři transportéry tedy utvoří trojúhelníkové silové pole a vrak odtáhnou do doků Draconie.
Jediného člena posádky, Bucka, odnesou lékaři do medicionálních prostor a věnují mu všemožnou péči. Tím se jim podaří vrátit mu život.
Kane žádá o audienci u Aldary. Princezna se ovšem právě češe a nějaké malicherné problémy ji nezajímají. Kane se ale nedá odbýt,

a tak se mu podaří dostat k jádru věci : výsosti, ten člověk je starý 500 let !!

Říkáte, že je mladý a přesto starý ? To mě zajímá, nechává se Aldara přesvědčit. Cestou k Buckovi se pak ukájí nadějí na setkání se zajímavým mužským ...

Buck Rogers, právě po dlouhodobém spánku vzbuzený, nechápe, co se děje a koho to kolem sebe vidí. Jednak nezvykle futuristicky vyhlížející místnost, jednak oblečení kolemstojících /Aldary, Kana a dalších/ je naprosto cizí a neznámé. Namáhavě se snaží dopátrat uspokojivého vysvětlení. Šíleně ho bolí hlava.

Aldaře se Buck velmi líbí. Ráda by ho ... vyzkoušela. Ale Kane je dbalý poslání, které jim určil Draco, vládce.

Princezno, může to být špion Země. Musíme být velice opatrní. Možná to tu zde přišel obhlédnout. Vypadá dost fikaně ... Navrhuji vrátit ho tam, odkud přišel ...

A tak se Buck nemá ani čas ani možnost rozhlédnout. Je nasednut do novotou svítícího raketoplánu, zcela opraveného a uvedeného do původního stavu, a odeslán k Zemi. Netuší, že v útrobách elektronických bloků je ukryta vyzvědačská, informace předávat schopná jednotka, která má zajistit Draconanům přehled o událostech na základnách obranných sil Země. Kanův plán je jednoduchý : kolem civilizačních center Země je tvořeno silové pole. Pokud do něj Buck naletí a shoří - nebyl špión, pokud proletí bez úhony - byl to špión. Pak jim ovšem implantovaná elektronika dodá neocenitelné informace pro blížící se invazi ...

Buck samozřejmě proletí.

Proč ho obsluha navigačních věží nechá proletět a bezpečně přistát ? Protože za prvé si Buck Rogers rozradostněn návratem domů zpívá /to není ve 25. století normální/; protože za druhé letí na zastaralé lodi, která by podle všech ukazatelů neměla ani svítit, natož vzlétnout; protože za třetí hlas v komunikátoru, patřící pasažérovi té podivné lodě, mluví cizím jazykem; protože za čtvrté je to celé nějak divné ...

Stejně jako z Draconie, i z pozemské základny vystartuje Buckovi vstříc letka stíhaček. Vede ji plukovník Deeringová. A vůbec : všechny elitní jednotky Země jsou tvořeny ženami, převážně se pohybujícími v přiléhavých bílých kombinézách ...

Buck se s piloty stíhaček nadšeně zdraví /najednou všichni mluví stejnou řečí !/. Nadšení ovšem pozvolna klesá, Buck v přívětivém výboru nepoznává výtvor své země, myslí si, že padl do zajetí. Nezbývá mu, než bez protestů přistát a nechat se odvést k výslechu.

Na Draconii Kane konstatuje, že Buck proletěl ...

I na Zemi považují Bucka Rogerse za zvěd. Ne ovšem za zvěda Draconanů /pozemšťané přece s nimi úspěšně obchodují, není proč je podezírat z nekalých úmyslů/, nýbrž tzv. pirátů, kteří sužují vesmírné vody kolem Země. Jeho nechápavé chování a zmatené vysvětlování nepůsobí jako přesvědčivá obhajoba, pouze coby vnášení stínů do jistoty. Hlavně půvabná plk. Deeringová, které se Buck líbí, je ochotna přemýšlet o verzi nečekaného návštěvníka, který tvrdí, že byl mimo jiné i na Draconii a mluvil s princeznou Alderou ...

Bucka posadí do ničím nezařízené /kromě stolu uprostřed/, bíle vypolstrované místnosti bez vnitřní kliky. Podrobují ho všemožným testům a vyšetřením, zdravotnického i špionážního charakteru. Výzkumy vede dr. Huer. Ten také Buckovi přivede společníka. Je jím robot výšky desetiletého děcka, Twikki, robot kovový, mající dvě nohy, dvě ruce, hlavu a kovový hlas. Na krku má zavěšeného - prof. Theodopou-

lise. Dr. Huer záležitost Buckovi podrobněji vysvětluje : lidstvo na tom bylo po válce velmi špatně. Projevil se nedostatek potravin i surovin, lidé nebyli schopni vše sami řešit. A tak se o slovo přihlásili roboti. Prof. Theodopoulis je členem Počítačové rady, což je sdružení nejmodernějších počítačů, které rozhoduje o výrobě a zásobování. Počíná si velice zdatně.

Je na místě trochu popsat vzhled prof. Theodopoulise. Vyznačuje se velikostí velkého plochého jídelního talíře /což značí průměr cca 30 cm./. Budeme-li chápat tuto hodnotu jako jeden rozměr válce, pak další - výška - zove tak centimetrů pět. Twikki má profesora zavěšeného na krku jako medaili, přičemž k hrudi je profesor obrácen neprůhlednou stěnou. Směrem ven míří průhledná stěna, jež odhaluje různobarevně blikající světélka, vytvářející hrubé rysy lidského obličeje. Mají vyjadřovat to, že sestrojený počítač má blízko k člověku; od dřívějších typů počítačů se odlišuje tím, že je schopen citů.

Buck Rogers si pochopitelně myslí, že si z něj všichni kolem střílejí. To je značný nesmysl - 504 let ! Měl jsem rodiče, sestru a nade vše milovanou ženu. To by znamenalo , že ...

Upřímnost zármutku mladého ztroscence ve staletích utvrdí inteligencí nadměrně obdařeného prof. Theodopoulise v domněnce, že vše, co Buck uvádí, je pravda. Dokonce podpoří Buckovu prosbu, aby ho pustili ze zastavěné části Vnitřního města za "hradby". Theodopoulis doprovází Bucka na Twikkiho krku.

Říkali, že se musíme brzy vrátit kvůli zimě. A zatím je tu docela teplo, říká Buck, rozhlíže se po zdevastované krajině. Podle útržkovitých zpráv, které mu byly střídmě předloženy, nešlo ani o přírodní zničení flóry a fauny, ani o nadměrně a neúnosně vyvinutý průmysl. To jaderný konflikt před mnoha lety uvedl svět do takovéhoto stavu. Naštěstí se lidstvo vzpamatovalo a poučilo.

Twikki s Theodopoulisem přemlouvají Bucka, aby se vrátili. Za pár minut sníží Vnitřní město v důsledku noci tepelný výkon a okolní teplota značně klesne. Avšak Buck je něčím znepokojen. Něco ho táhne do ulic pobořeného města. Hledá svůj dům. Jako kdyby doufal, že tam najde své blízké ...

A opravdu.

Skutečně se jedná o Chicago, Buck dokonce nalezne ulici, ve které stál dům, v němž bydlel. Zná město jako své boty : někde tady musí být hřbitov. Bojí se toho, co nalezne, ale musí tam jít. Musí se přesvědčit, že se mu vše jen nezdá. Je vlastně sám proti sobě, protože strašný sen se může proměnit v ještě strašlivější skutečnost.

Nepříjemné události se nálezem hrobu rodičů, na němž téměř 500 let zanechalo patrné stopy, neskončí. Již od ulice, kde kdysi Buck bydlel, vizuálně potají ale zvukově nápadně /mlácením vším, co jim přijde do ruky do kovových trubek a plechových vík od všeho možného/ podivnou dvojici společníků /500 let starého mladého muže a malého kovového robota/ sledují mutací zasažené bytosti. Jak už to ostatně v takových vizích o neradostné situaci po proběhnuté třetí světové válce bývá : někteří si žijí v rámci možností spokojeně a nejméně stejně početná skupina živoří za zdmi přepychu ve zdevastované přírodě. Je nanejvýš logické, že ti druzí nebudou vítat ty první slavobránou. Navíc Twikki vysloví prostřednictvím profesora obavy, že jdou hlavně po něm, neboť zlato ze součástek se na černém trhu dobře prodává ...

Buck se brání proti sekerám a lopatám holýma rukama. Ovládá karate, přesila tudíž není nárok. Přestože protivníky ve tmě moc nevidí a přestože musí při útěku poponášet Twikkiho, brání se celkem úspěšně. Ovšem mutantů přibývá. Geometrickou řadou.

Kde se vezme, tu se vezme, obrněný transportér, designovaný podle linií konce 25. století, pod velením plk. Deeringové. Ta naoko hubuje Bucka za lehkomyslnost a lecinou statečnost, ve skutečnosti je ráda, že mohla zahnat útočníky a jí sympatického muže zachránit.

Situace se komplikuje. Důkladná prohlídka odhalila v Buckově raketoplánu nasazený špionážní přístroj, což vede k jedinému závěru : údajný návštěvník z minulosti je zvěd. A koho jiného, než pirátů.

Na Draconii konstatují, že vysílačka dosloužila ...

Počítačová rada rozhodne předvést Bucka před Nejvyšší soud, který sama tvoří. Profesor Theodopoulis se rozhodne Bucka obhajovat, neboť on věří v jeho nevinu.

Na místo ctihodných pánů na lavicích zasedají na pultech, o něž by si tamti opírali lokty, členové Počítačové rady. Vzhledově jsou stejní jako Theodopoulis, liší se jen zabarvením obličejových rysů a strojového hlasu.

Proces netrvá dlouho.

Obžaloba je jasná. Obhajoba profesora i Bucka zbytečná /připomínka, aby se vykašlali na nějakého obyčejného kapitána a dělali něco s diverzanty uprostřed svých řad, zapadla/...

Rozsudek ten nejvyšší ...

Je prostředek filmu, Buck tudíž nemůže zemřít. Je to plk. Deeringová, která vezme na svá bedra velkou zodpovědnost a rozhodne se s Buckem a několika spolubojovnicemi navštívit loď Draconii a na místě se přesvědčit, zda tam Buck byl nebo ne.

Když Kane a princezna Aldara obdrží hlášení o příletu letky ze Země, hned si vědí rady. Přivítáme je přátelsky. Ale vypustíme pár pirátských lodí a připravíme našim milým návštěvníkům malé překvapení ...

Aldara se chová tak, jako kdyby Bucka nikdy v životě neviděla. Buck Rogers se sice snaží uvádět i ty nejmenší podrobnosti, které si z interiéru kosmické lodě zapamatoval, ale není mu přána velká pozornost. Plk. Deeringová si nemá čas urovnat poznatky v hlavě, protože začne útok pirátských lodí. V domnění, že Draconané jsou skutečné oběti, vystartuje s celou svou letkou útočníky zlikvidovat. Buck startuje také.

Ale jaké jsou zásady vzdušných bitek budoucnosti !

Pilot zcela svěřuje řízení počítači, nevyužívá úhybných manévrů, jen trpně čeká, až mu protivník vletí na mušku. Čehož piráti dostatečně využijí. Jedna pozemská stíhačka za druhou mizí v oblacích a plamenech výbuchů. Buck křičí do komunikačního zařízení na Deeringovou, aby vypnula automatiku a vzala řízení do vlastních rukou - ale neuspěje. Což ho neodradí. Sám se vrhne do boje. Skvělými salty, vývrtkami, nálety a jinými kouzly se stíhačkou tak zmate piráty, že je všechny v pohodě stačí rozstřílet.

Deeringová je u vytržení. Ihned po návratu na Zemi veřejně prohlašuje, že Buck nemůže být spolčen s piráty, když je tak bez milosti postřílel. Kapitán Buck Rogers je tak omilostněn.

Princezna Aldara s pobočníkem Kanem připravují poslední fázi útoku. Kane je sice mírně zdrženlivý, prosazuje variantu, aby se počkalo na imperátorovy lodě, ale Aldara chce vítězství dobýt sama. Má svůj plán. Už jí nebaví, být jen dcerou mocného vládce. Chce vládnout ...

Řídící středisko hlavního kosmodromu Vnitřního města obdrží zprávu, že Aldara se chystá navštívit osobně Zemi. Přiveze s sebou novou smlouvu a zaručí se za její splnění.

Na počest významné delegace je uspořádán ples ...

Je na něj pozván i kapitán Rogers. V parádní uniformě leteckého vojska pouté pozornost na svou osobu. Necítí se ale ve své kůži a pošle Twikkiho, aby mu donesl prášky proti bolestem hlavy. Za okamžik obdrží celou krabičku.

Plk. Deeringová si dělá naděje, že se s Buckem na plese více sblíží. Ovšem člověk míní a mimozemšťan mění. Jakmile se objeví v sále princezna Aldara ve zcela novátorsky pojaté večerní robě, nemá Buck oči pro nikoho jiného. Vyzve Aldaru k tanci. Oficiální formality jsou již vybaveny, zábava se tedy může rozjet ...

Na parket vykročí mnoho dvojic. I Buck s Aldarou. Avšak moderní hudba ze syntetizátoru muži z dvacátého století nesedí. Přeruší tanec a běží k jedinému "muzikantovi" na podiu. Naznačí mu, jaký rytmus si představuje. Hudebník se napodruhé trefí. Na parketě zůstanou skoro všichni, co před chvílí tančili, avšak do rytmu 500 let starého se pohybuje jen Buck - a po něm i princezna. Mimozemšťanka je novým tancem zcela uchvácena, A ještě více Buckem. Tohoto muže musím získat za svého spojence ...

Ještě více šokováni jsou kolemstojící. Nevědí, co si mají o, podle nich vulgárních, pohybech tanečníků myslet. Jediný člověk to ví : Deeringová. Myslí si své. Je zklamána.

Ke svíjejícímu páru se přitočí Kane a nakloní se k princezninu uchu. Výsosti, nezapomínejte na povinnosti. A také na to, váš otec má ještě 22 jiných dcer. Když mu podám hlášení ...

Rozpálené mimozemšťanka musí končit. O půlnoci na mé lodi, stačí ještě Buckovi zašvitořit do kapitánova sluchového orgánu a odkvačí.

Deeringová se chopí šance. Buck jí sice obejme, ale dívá se jí přes rameno na své hodinky, aby nezmeškal ...

Přesně o půlnoci se Buck dostaví k princezně. Přistávací modul hned na to odstartuje na Draconii. Na palubu se ovšem kromě Bucka propašoval i Twikki na krku s Theodopoulisem, neboť by jim elektronické součástky roztrhlo, kdyby Bucka nechali samotného. Jednak ho chtějí ochránit, jednak co kdyby byl opravdu vyzvědač ...

Aldara jde tvrdě na věc. Hned po příletu na Draconii si odvede Bucka do ložnice a pošle svého osobního strážce - ohromného černocha - hlídat za dveře.

Jsi přesně ten muž, o jakém sním. Pokud bychom spojili své síly, ovládneme Zemi, staneme se nezávislými na mém otci, na celém vesmíru. Ovládneme postupně všechny důležité body, vytvoříme mocné Impérium.

Buckovi řeč princezny imponuje. Vůbec nic nenamítá proti konání Aldary, která během monologu odhazuje početné díly své róby. Buck jde připravit drink. Až teprve nyní se ukáže jeho pravý úmysl. Vysype dost z obsahu skleničky na prášky do Aldařiny číše a s nevinným úsměvem si s kráskou připije na spolupráci. Než Aldara usne, dokonce s ní začne milostnou předehru. Proč ne, vždyť to není zas tak nepříjemné ...

Předehra nestačí dospět ani ke druhé větě. Hlava Aldaře klesne na polštář, na rtech se jí usadí spokojený, úsměvu podobný škleb.

Buck se vydá do útrob lodi. Letí přemůže hlídkujícího černocha, jednoho člena posádky zbaví oděvu a změní se na draconského vojáka.

Na palubě Draconie se toho začne dít hrozně moc ...

Tak předně : již dlouho probíhají přípravy na zahájení útoku na Zemi. Mechanici připravují stíhačky, vojáci plní signály poplachu, zbrojíři kontrolují bojeschopnost zbraní.

Za druhé : po lodi se potuluje Buck, vidí, že se děje něco nekalého, a horečně přemýšlí, jak to těm zlosynům překazit.

Za třetí s Twikki a profesorem ztratili Bucka z dohledu a snaží se ho najít. Také registrují přípravy k útoku. Roste rozhodnutí označit podezření, že Buck je zrádce, za jistou věc.

Za čtvrté : Kane se shání po princezně. Přijde na to, že Buck princeznu uspal a vyhlásí další poplach : na lodi je nebezpečný vetřelec !

Ad za druhé : Buck začne jednat. Do trysek stíhaček strká výbušné náboje, čímž chce dosáhnout toho, že hned po startu útočníků stroj vyletí do vzduchoprázdna.

Ad za třetí : dvojice elektronických výtvorů člověka nalezne Bucka v draconské uniformě. V ruce Twikkiho se objeví paprskomet /vytáhne ho nepozornému Buckovi z pouzdra !!!/, robůtek chce kapitána ztrestat za zradu.

Ad tak předně : do zahájení útoku zbývají již jen sekundy. První stíhačky star_tují ...

A dále : to pomůže Buckovi. Protože výbuchy jsou důkazem pro Theodopoulise o čistotě Buckových zámyslů, vytvoří tato dvojice úderou minijednotku. Twikki, ty běž pod velením profesora do komunikačního velínu, použijte nouzovou variantu spojení a varujte Zemi. Já se postarám o stíhačky.

Profesor vzburcuje pozemské letecké síly.

Buck dovede Draconany k šílenství, neboť žádná ze stíhaček se nedostane více jak sto metrů od lodi ...

Kane vidí, že útok se nepodaří. A když se mu ve velitelské kabině zjeví vládce Draco a zepsuje ho, rozhodne se spasit aspoň holý život. V malé raketce opustí s princeznou zkáze propadlou Draconii.

Stejnou možnost Buck s pomocníky nemá. Všechny stíhačky jsou zničené, navíc některé vybuchly přímo v hangáru a způsobily rychle se šířící požár. Až ten se dostane k zásobárnám paliva ...

Plk. Deeringová, nadšená z hlášení Theodopoulise o Buckově hrdinském konání, letí vstříc Draconii. Nedbá množících se záblesků výbuchů a neohroženě vletí do přistávacího prostoru. Riskovat život kvůli Buckovi je přece vyznamenání ...

Nasednout se Buckovi a Twikkimu podaří tak mršně, že pilotka stačí stíhačkou odmanévrovat z Draconie tak daleko, že záře exploze jen nepříjemně svítí ...

Cestou na Zemi sní plk. Deeringová, jak vklouzne po přistání Buckovi do náruče. Přemýšlí Buck o tomtéž ... ?

Celý příběh není vymyšlen špatně. Stále se něco děje. Ač_tedy film byl natočen pro nenáročné diváky, pobaví a zaujme i ty přísněji posuzující. Jen mi vadilo, jak často se měnil názor pozemšťanů na kapitána Bucka Rogerse. Ne že by to znepřehledňovalo situaci; spíše trochu otravovalo jinak spokojené publikum před plátnem či obrazovkou.

Příběh /děj/ je jedna věc, prostředky, kterými je vyjadřován, věc druhá. Tváře herců byly pro mne zcela neznámé, zato triky a speciální efekty jako bych už někde viděl. Zejména boční pohledy na kabiny stíhaček při leteckých bitvách. Přesně stejné záběry /takový rozdíl, že v kabině sedí jiný herec a má na hlavě jinak tvarovanou přilbu, je zanedbatelný/ byly použity ve filmu "Galaktika II" /SR-2-86/. Příčina je jasná : k oběma filmům psal scénář pan Glen A. Larson;

a podle scénáře se tvůrci obrazu řídí : detail, celek, polocelek, jak dlouhý záběr, co kdo říká. Důsledek je jasný - pocit zklamání. Člověk by mu /Larsonovi/ odpustil, kdyby ve dvou spolu nesouvisejících filmech použil dvakrát nějaký kvalitní záběr - ale tyhle !?!?

Standa Čermák

CINEMA

Pro zajímavost uvádíme malou ukázku z přehledu kulturních pořadů města Paříže na jeden z letních měsíců minulého roku. Kromě uvedeného titulu se v programu asi 160 kin dalo najít celkem 13 SF filmů. Například Útěk z New Yorku, Fireflash, Návrat Jediho, Pán prstenu a další. Tak pokud budete mít cestu do Paříže, nezapomeňte se stavit v kině!

St

OBSAH

Zítra vstanu a opařím se čajem /Stande Čermák/ 2
Readercon - výzva /RSR/ 8
Filmy v SR /Standa Čermák/ 9
Mozkové vlny Standa Čermák/ 12
Buck Rogers /Standa Čermák/ 13
Programy kin v Paříži /Starkneat/ 19
Obsah 19
Flash Gordon 4 /ze srbochorvatštiny přel.Starkneat/ 20

Číslo výtisku: - 03 -

Flash Gordon 4

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-literární revue pro problematiku SF. Vydává Scifis of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bolletrix. Příspěvky posílejte na adresu redakce. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Veškerá autorská práva vyhrazena. Výhradně pro vnitřní potřebu. ZDARMA. Číslo bylo dáno do tisku 12.9.1987
Vyšlo v červenci 1987. Náklad 12 výtisků.
© RSR 1987

ALADU SE VE VZDUCHU VZNÁŠEJÍ ZÁHADNÍ HLASY KOUZEL, PŘILÉTÁ ROZBITOU STŘECHOU BOŽSTVÍHO PALÁCE...
AH, LADY JESENKA! DOBŘE, ŽE MÁTE ROUŠE, JINAK BYSTE MĚLA CHTĚLA PROMLUVIT SVÝM ČARODĚJNICKÝM HLASEM!
JAK SE NAŠEMU VELKÉMU JEDNOBUNCE. ZDÁŘILE, CHYBÍ VÁŠ TALENT, TAK SKVĚLE MALOVAL, NEBYL NIKDO JINÝ, NEŽ DR. WEH. MĚL BEZ JAKÉHOKOLIV PROBLÉMU PŘÍSTUP K VAŠIM ZAMĚŘENÍM A PLÁNŮM!
NOTOR ODSTAVIL U-OMEGOVÝ GENERÁTOR, ČÍMŽ VLEVNICIL MAČIM VOJSKŮM VPÁD DO HRADU PEŘEL JEHO ČARODĚJNICKÉ MOCI, TAK SE VĚCEM VELMI ZAJÍMÁ...
JESENKO! DAVAM SBOHEM TVÉMU SLADKÉMU SYNOVI!

ODVEĎTE JE DO POUTĚ, ZDE NAŠEL ÚTOČIŠTĚ VE VNITŘNOSTECH ČERVÍ, BUDE LÉPE, KDYŽ Z NICH NIC NEZBYDE...!
BELLE! VYBER, UŽ ZDU!
BONCIANE!
JE... JE JEJICH NEBEZPEČÍ VĚC! DOUFEJME, ŽE PLAVOUŠ HLÍDÁ...
BONCIANOVY OZBROJENCI!
KA-K!
PROKLATĚ... KDYŽ ON MÁ STRUMEK PELLETY I MINOMĚT
NE!
...MUSÍ BONCIANOVY ŽENY ÚPLNĚ ZNIČIT!
MUSÍM...
BONCIANE! NE, TY NESMÍŠ ZEMŘÍT!

AH, MŮJ SPRÁVCE PITEL, A JE-MVEH, ZDRAV!
MY, BAB. SKLADU NE-, ELEMENTÁŘ CHRÁNÍ KE SVÉ ŠKODĚ, DOKTŮRKU!
ONEN ZDECH PITOMEC... TEDY BYLA BEN UMRZNULÁ SAMO-ZŘEJMĚ, ŽE CHCE, ABY-CHOM!
CHCEŠ ZA MI!
MŮJ ZÁMYSL SE PO-STAVIL, ABYCH U NĚ BYL CO NEJDŘÍVE. PITEL ...
PRYČ S NÍ!
NA ARKANSENSKÉM LETIŠTI PITVÁ-JÍ PLAVCE, JEHOŽ ZÁHADNÝ ZÁ-NIK VZBUZUJE ...
KONEČ BYL V PALACI Z NEREZIDOVOU ZÁHADNOU ZBRAŇOVOU ZBRAŇOVOU ZBRAŇOV

ALE NEŽ ODEJDETE, DR. KINNEY, DOVOLTE MI...
...TROCHU VÁM ZLEPŠIT VÁŠ OCHRANNÝ ODĚV!
OOOHHH...
MEZITÍM JANU PAVL A ZDEŇKA SE ZAJÍMAVÝM TRANSPORTEM JIŽ DALEKO NAJEDNOU ZBRZDILA CELÁ ETAPA...
NEJSNOVĚ ZNAMENÁ?! TO ZNAMENÁ...
...ŽE MÁM DÁL S SEBOU MÁ OCHRANNÉ OBLEČENÍ!
NE, DOKUD LÁD BYCH SI S NIMI ZAPLÁCOVAL
PROČ NE?!
NEJ TY ŠPÍNE PEČ!
HLAS! OTHONNÁ MAT. SE OTÁZALA, ZDE BY MOHL ZACHRÁNIT!
CHRM. JSI HŘÍCH!
NE!
NŮŽ!
CHUK!
MRTVÝ TO VĚŘÍM!